

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

98/5698 AOW

UITSpraak

in het geding tussen:

de Sociale Verzekeringsbank, appelland,

en

A. wonende te B. (Duitsland), gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij besluit van 30 januari 1997 heeft appelland, na bezwaar, gehandhaafd zijn eerdere besluit van 23 september 1996, waarbij hij aan gedaagde met ingang van augustus 1996 een toeslag ingevolge de Algemene Ouderdomswet (AOW) heeft toegekend ten bedrage van f 142,90 per maand (exclusief vakantie-uitkering).

De Arrondissementsrechtbank te Amsterdam heeft bij uitspraak van 14 juli 1998 het beroep tegen het besluit van 30 januari 1997 gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appelland een nieuw besluit neemt met inachtneming van die uitspraak.

Op de bij aanvullend beroepschrift van 21 september 1998 aangevoerde gronden heeft appelland zich tegen de uitspraak van de rechtbank gekeerd en de Raad verzocht de toeslag nader vast te stellen als aan het slot van het beroepschrift geformuleerd.

Het geding is behandeld ter zitting van de Raad van 7 juni 2000. Appelland is daar verschenen bij gemachtigde H.J.M. de Wit, werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank. Gedaagde is, met bericht, niet verschenen.

II. MOTIVERING

In hoger beroep is nog uitsluitend in geschil of de rechtbank op goede gronden heeft geoordeeld dat het inkomen van gedaagdes echtgenote, ten tijde in geding bestaande uit een Altersrente für Frauen ingevolge de Duitse wetgeving, niet als inkomen in verband met arbeid op de aan gedaagde toegekende toeslag in mindering mag worden gebracht.

Met betrekking tot dat geschil overweegt de Raad het volgende.

Op grond van de artikelen 8 en 10 van de AOW heeft gedaagde voor zijn echtgenote, zolang deze jonger is dan 65 jaar, recht op een toeslag. Het bedrag van de toeslag is afhankelijk van het inkomen uit of in verband met arbeid van de echtgenote. Met betrekking tot de vaststelling van dat inkomen worden ingevolge artikel 10, vierde lid, van de AOW bij ministeriële regeling nadere regels gesteld. Ten tijde in geding waren deze regels neergelegd in het Inkomensbesluit AOW 1996 (Stct. 1996, 122) Naar het oordeel van appelland valt de aan gedaagdes echtgenote toekomende Duitse uitkering onder artikel 7, eerste lid, aanhef en sub j. van dit besluit. Deze bepaling, deel uitmakend van par. 3, Inkomen in verband met arbeid, van het besluit, luidt als volgt:

Voor de toepassing van artikel 8, eerste lid, artikel 10, eerste en tweede lid, en artikel 11 van de wet wordt onder inkomen in verband met arbeid in het bedrijfs- of beroepsleven verstaan: a. een loondervinguitkering alsmede uitkeringen die naar aard en strekking daarmee overeenkomen, met uitzondering van de uitkeringen die op grond van artikel 3, derde lid, en artikel 4, vierde lid, als opbrengst van arbeid worden beschouwd: (...) j. een uitkering ingevolge de wetgeving van de Nederlandse Antillen, Aruba, een volkenrechtelijke organisatie of een of meer andere Mogendheden, die naar aard en strekking overeenkomt met een uitkering als bedoeld in dit lid, voorzover niet al begrepen onder a, of met een nabestaandenuitkering, met uitzondering van een uitkering, die naar aard en strekking overeenkomt met een uitkering op grond van de Algemene Kinderbijslagwet of met een verstrekking op grond van de Ziekenfondswet, of de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.“ (...) De rechtbank heeft overwogen dat de Altersrente van gedaagdes echtgenote geen inkomen uit arbeid is, en evenmin kan worden aangemerkt als inkomen in verband met arbeid nu deze niet is opgenomen in de -limitatieve- opsomming van te korten inkomensbestanddelen in het eerste lid van artikel 7 van genoemd Inkomensbesluit.

In zoverre appellant betoogt dat het begrip inkomen in verband met arbeid, als genoemd in de artikelen 8 en 10 van de AOW, mede de Altersrente für Frauen kan omvatten, deelt de Raad deze zienswijze. Die uitkering berust immers op tijdvakken van verzekering, (primair) voortvloeiend uit het verwerven van inkomen uit verzekeringsplichtige arbeid.

Uit de aanhef van het eerste lid van artikel 7 voornoemd, als ook uit de toelichting op het Inkomensbesluit AOW 1996, blijkt echter dat aldaar limitatief is omschreven welke inkomensbestanddelen als inkomen in verband met arbeid worden aangemerkt. Nu in de opsomming in het eerste lid van artikel 7 van het Inkomensbesluit AOW 1996 geen uitkering kan worden aangewezen waarmee de bedoelde Altersrente, welke is aan te merken als een op een wettelijke verzekering berustend ouderdomspensioen, naar aard en strekking overeenkomt, kan die rente voor de toepassing van artikel 7 voornoemd, alsmede voor de toepassing van de artikelen 8 en 10 van de AOW, niet als inkomen in verband met arbeid worden aangemerkt. Dit oordeel van de rechtbank is derhalve juist.

Het hoger beroep kan niet slagen. Bij de bevestiging van de aangevallen uitspraak dient op grond van artikel 22, derde lid, van de Beroepswet van appellant een recht van f 675,- te worden geheven. Van voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten van gedaagde is de Raad niet gebleken.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak;

Bepaalt dat van appellant een recht wordt geheven van f 675,-.

Aldus gegeven door mr F.P. Zwart als voorzitter en mr T.L. de Vries en mr J.H. Simon als leden, in tegenwoordigheid van J.J.B. van der Putten als griffier en uitgesproken in het openbaar op 5 juli 2000.

(get.) F.P. Zwart.

(get.) J.J.B. van der Putten.

5 juli 2005